

روایت قهرمان والیبال نشسته کشور

از مشکلاتی که گریبان گیر معلولان است

خط خطی سختی ها بر زندگی یک قهرمان

آریتا حسین زاده عطار - هر آدم روایتی دارد و هر روایت قهرمانی. قهرمان روایت این گزارش شهروندی از محله سرفرازان است که در ۱۵ سال زندگی ورزشی اش به عنوان لیبروی والیبال نشسته، ۴۰ مدال کشوری و بیش از ۱۰۰۰ حکم قهرمانی اندوخته است. ملیحه اسدی با وجود معلولیت مادرزادی اش در یک نابغه در رشته والیبال نشسته است و در تمام لوح های افتخاری که دارد می توانی درخشش او و هم تیمی هایش را در جایگاه اولی ببینی. او معتقد است: قهرمان بودن در ورزش قهرمانی در زندگی نیست؛ آخر چرخ زندگی که با این چیز هانمی چرخد.

ملیحه اسدی در زندگی خودش هم یک قهرمان است، قهرمانی که باید تمام سختی های زندگی را یک تنه بر دوش بکشد

می کنند، مهیا کند. او قهرمان همه است با دستانی که پینه سختی کار و فعالیت بسته و صدایی که خسته از فعالیت های بسیار و بیدار خوابی های روز و شبش است. آخر او یک همسر است و یک مادر که با وجود تمام مشغله های بیرون از منزلش به عنوان تزیقاتی در یک مرکز درمانی و فعالیت در یک باشگاه ورزشی وقتی به خانه می رسد باید مثل هر مادر دیگری غذا بپزد، به درس های محمدرضا برسد، درد دل های پسر بزرگ ترش را بشنود و از همسرش نیز مراقبت کند....

قهرمان زندگی چند نفر

ملیحه اسدی در زندگی خودش هم یک قهرمان است، قهرمانی که باید تمام سختی های زندگی را یک تنه بر دوش بکشد. او قهرمان همسرش است؛ همسری که دیگر توان تأمین مخارج زندگی را ندارد و سال هاست به دلیل صدمات وارد شده در انجام فعالیت های سنگین و سخت و همچنین دوبار عمل دیسک کمر و بیماری کلیوی، روزها و شب هایش در بستر می گذرد. او قهرمان محمدرضای ۱۴ ساله اش هم است که از کودکی با سندروم داوون دست و پنجه نرم می کند و این روزها به خاطر پشتکار و زحمات مادرش برای رشد و ارتقای او، می تواند بر خلاف دیگر کودکانی که این بیماری را دارند حرف بزند؛ او قهرمان رشته ورزشی دومیدانی است و برای بازی های المپیک ویژه مالزی انتخاب شده است. او قهرمان پسر بزرگ ترش هم است که این روزها در شرف عروسی است و تنها چشم امیدش به مادر است که بتواند عروسی آبرومندی برای او و همسرش که دوران عقد را سپری

یک آرزوی دیرین

این روزها تأمین مخارج مورد نیاز خانواده خانم اسدی سخت است. او ناچار است برای ۷۰۰-۶۰۰ هزار تومان دستمزدی که بابت ۱۲ ساعت فعالیت در تزیقاتی و باشگاه ورزشی می گیرد علاوه بر اقساط منزل، هزینه های مربوط به خورد و خوراک و هزینه های فرزندان و همسر بیمارش را نیز بپردازد اما هنوز هم عشق به ورزش برای او در میان کارهای روزمره اش گم نشده است؛ وقتی می گوید ورزش برای او یک عشق دیرین است و از همان ابتدا که هنوز از دواج نکرده بوده با پدر و خانواده اش در منزل والیبال بازی می کرده اند. پدر خانم اسدی با اینکه این روزها با بیماری سرطان دست و پنجه نرم می کند روزگاری یک والیبالست حرفه ای بوده است و آن را به فرزندانش نیز آموزش داده

مجتمع پایداری؛ معلولی برای معلولان

زوم

قرارمان منزل خانم اسدی است در مجتمعی به نام پایداری که به همت خیرین مسکن ساز در محله سرفرازان ساخته شده است. زمین مجتمع خاکی است و با وجود اینکه ۵ سال از واگذاری واحدهای این مجموعه آپارتمانی به خانواده های معلولان می گذرد همچنان حیاط آن شرایط نامساعدی دارد و عبور از آن برای انسان های عادی هم سخت است؛ چه برسد به معلولان. از همان در ورودی مجتمع که وارد می شوی خبری از زیرسازهای مورد نیاز معلولان نیست. تلی از خاک روی هم ریخته شده و در برخی جاها تپه های خاکی و سکوهایی در قسمت ورودی ساختمان تعبیه شده است و هیچ پله ای ندارد؛ این ها چند مورد از کوچک ترین مشکلات اینجادر زندگی معلولان است اما خانم اسدی و ساکنان دیگر این مجتمع این قدر مشکلاتشان به خاطر معلولیت زیاد است که دیگر توجهی به این چیزها ندارند؛ خانم اسدی همان آغاز صحبتش تشکر می کند از بانیان ساخت این مجتمع که او و بسیاری از خانواده های معلولان را از پرداخت اجاره های سنگین نجات دادند. گر چه مبلغ خرید این واحدها که به عنوان اقساط واگذاری واحدها از خانواده معلولان گرفته می شود هنوز دو سال گذشته و ۱۰ سال دیگر باید مبلغ دویست، سیصد هزار تومانی آن بسته به متراژ واحد پرداخت شود.

